

[Justitsministeren.]

borgerlig sag i første instans skal behandles ved underret eller landsret. Grænsen er senest blevet ændret i 1965, hvor den blev forhøjet fra 3.000 kr. til 6.000 kr. Siden da er sket en betydelig stigning af priser og lønninger. En ajourføring af den nugældende grænse på 6.000 kr. under hensyn til den økonomiske udvikling ville begrunde en forhøjelse af grænsen til ca. 8.000 kr. For at opnå en yderligere aflastning af landsretterne foreslås imidlertid en forhøjelse til 10.000 kr.

Forhøjelsen vil betyde, at godt en tredjedel af alle borgerlige sager i første instans overføres til underretterne.

Spørgsmålet om en lettelse af arbejdsbyrden har især betydning for østre landsret, hvor sagsantallet i de senere år har været stærkt stigende, hvilket har medført meget lange berammelsestider. Forhøjes underretsgrænsen som foreslået, vil det modvirke den yderligere udvidelse af antallet af dommere i østre landsret, som ellers kan blive aktuell i en nærmere fremtid. Jeg har herved forudsat, at sagsantallet ikke fortsat stiger, således at en udvidelse af den grund vil blive nødvendig.

Det er vanskeligt at skønne over, hvilken betydning forhøjelsen af grænsen vil have for underretterne. For Københavns byrets vedkommende må det dog antages, at det vil blive nødvendigt at udvide antallet af dommere, og i nogle retskredse kan forhøjelsen af grænsen bidrage til at aktualisere spørgsmålet om deling af retskredsen eller ansættelse af flere dommere ved retten. De fleste steder vil det forøgede arbejde imidlertid kunne udføres uden en udvidelse af personalet.

Samtidig med en forhøjelse af underretsgrænsen foreslås det at foretage en forhøjelse af grænserne i retsplejelovens § 482, stk. 2, og § 595, stk. 1.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjær Rasmussen): Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte forslag til lov om støtte til uddannelse.

Lovforslaget svarer ganske til det lovforslag, som forslagsstillerne fremsatte den 27. februar 1969 (Folketingstidende 1968-69, til-

læg A sp.) 4129. Det nævnte lovforslag kom til 1. behandling den 21. marts (F. sp. 5030) og henvistes derefter til et udvalg, som imidlertid ikke afgav betænkning over forslaget.

Der er i den skriftlige fremsættelse fra sidste samling indgående gjort rede for baggrunden for lovforslaget, hvorfor jeg i det hele skal henvise hertil, se folketingets forhandlinger 1968-69, sp. 4491.

Hensigten med lovforslaget er at sikre, at ingen af økonomiske grunde forhindres i at uddanne sig. Skal dette opnås, må det offentlige i hvert fald dække de nødvendige personlige omkostninger, som den uddannelsessøgende har i uddannelsesperioden.

Dermed er det uddannelsesmæssige klasse-samfund ikke afskaffet. Faktorer af geografisk, miljømæssig og anden art er stadig med til at opretholde den ulige rekruttering. Og de kan ikke fjernes, uden at man forandrer de økonomiske, magtmæssige og politiske strukturer. Vi tror altså ikke, at vi med det foreliggende forslag har skabt hele baggrunden for, hvad man kalder en demokratisering af uddannelserne, men mit parti har ønsket at pege på muligheden for, selv med det nuværende samfundssystem, at komme en del af de uddannelsesmæssige urimeligheder til livs.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale det til folketingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam): Jeg skal herved tillade mig at fremsætte tre forslag til folketingsbeslutning for folketinget, nemlig *forslag til folketingsbeslutning om anbringelse af midlerne i visse selskaber m. m., forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af Danske Erhvervs Investeringsfond og forslag til folketingsbeslutning om statslig kvalitetskontrol af industrieksport.*

De tre forslag indgår i det komplekse af lovforslag og beslutningsforslag, som socialistisk folkeparti, fremsætter som sit bidrag til debatten om den økonomiske situation, og der skal i almindelighed henvises til den mundtlige fremsættelse af forslaget til ændring af lov om Danmarks Nationalbank m. fl. lovforslag.

Idet jeg i øvrigt skal henviser til de be-

[Poul Dam.]

mærkninger, der ledsager forslagene, anbefaler jeg dem til tingets velvillige opmærksomhed.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 75) findes i tidenden sp. 2337).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-13 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Ophævelse af udpantningsfristen).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 76) findes i tidenden sp. 2337).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af justitsministeren:

Til § 1.

I indledningen ændres „jfr. lovbekendtgørelse nr. 286 af 1. juli 1963, som ændret senest ved lov nr. 260 af 4. juni 1969“ til: „jfr. lovbekendtgørelse nr. 609 af 19. december 1969“.

Bemærkninger.

Ændringsforslaget er redaktionelt. Siden fremsættelsen af lovforslaget er der udfærdiget en ny lovbekendtgørelse.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget af justitsministeren (se sp. 2657), §1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks godkendelse af beslutningen om Islands optagelse i Den europæiske Frihandelssammenslutning og om Danmarks ratifikation af den i forbindelse hermed den 12. december 1969 i Reykjavik undertegnede aftale om en nordisk industrialiseringsfond for Island.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXII) findes i tillæg A, sp. 1605, fremsættelsen i tidenden sp. 2375).

Forslaget sættes til forhandling.

Ivar Nørgaard: Det må hilses med stor tilfredshed, at Island nu træder ind i EFTAs markedsfællesskab. Det har hele tiden forekommet unaturligt, at det femte nordiske land befandt sig uden for dette fællesskab. Jeg går ud fra som givet, at forslaget om at godkende beslutningen, om Islands optagelse vil få 100 pct. tilslutning i det danske folketing. Selve denne sag, hurtigt at vedtage godkendelsen af Islands optagelse, kan derfor formentlig ikke afstedkomme større meningsudveksling her i salen.

Også ratifikationen af aftalen om en nordisk industrialiseringsfond for Island vil uden tvivl finde varm tilslutning her i tinget. I socialdemokratiet har vi fuld forståelse for Islands særlige økonomiske vanskeligheder, og vi finder det i harmonisk overensstemmelse med de øvrige bestræbelser for et tættere nordisk samarbejde, at de øvrige nordiske lande giver håndgribelige udtryk for solidaritet med det islandske folk.

Som bekendt er det i det traktatudkast om en nordisk økonomisk union, som embedsmændene netop i dag er ved at færdig-